

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/342/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207023
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - zastúpená Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/96/2012-68 zo dňa 19. apríla 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil voči odporcovi podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že Okresný súd Ružomberok nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Okresný súd po oboznámení sa s obsahom listín založených v spise a obsahom spisu sp. zn. 3Er/427/2010 zistil, že dňa 16. 07. 2010 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Výzvou zo dňa 10. 08. 2010 exekučný súd vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava na predloženie rozhodcovského spisu a fotokópiu Zmenky vystavenej dňa 07. 01. 2009 a opätovne tieto žiadal exekučný súd výzvou zo dňa 30. 09. 2010. Uvedené listiny boli exekučnému súdu doručené dňa 25. 10. 2010 a následne dňa 28. 10. 2010 vydal exekučný súd poverenie pod č. 5508 012647, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave č. SR 18917/09 zo dňa 26. 11. 2009.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok), § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol,

že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ nepreukázal naplnenie základného prvku zodpovednostného vzťahu, ktorým je nesprávny úradný postup. Konštatoval, že exekučný súd neporušil povinnosti pri uskutočňovaní jednotlivých úkonov v konaní, postupoval správne a v súlade so zákonnými podmienkami, keď preskúmal exekučný titul (v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku), ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 26. 11. 2009. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nezrejmal, v čom spočíva zásah do jeho práva v dôsledku nedodržania lehoty na vydanie poverenia. Pre prijatie záveru o porušení základného práva účastníka a o existencii zbytočných prieťahov exekučného súdu by bolo potrebné, aby tieto boli konštatované predsedníčkou súdu, alebo Ústavným súdom SR. Súd nepovažoval za preukázanú existenciu prieťahov v súdnom konaní ak ide o materiálnu škodu vo výške 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 440 eur s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Navrhovateľom uvádzané paušálne sumy považoval súd za nesprávne a účelové, lebo skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami a skutočnosťami preukazujúcimi požadovaný nárok.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal i otázkou prejednaní veci v neprítomnosti účastníkov konania. V tomto smere uviedol, že účastníci, resp. ich zástupcovia boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o zrušenie termínu pojednávania až do konečného rozhodnutia v otázke neustrannosti zákonného sudcu. Tieto tvrdenia okresný súd nepovažoval za dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania. Uviedol, že zákonná sudkyňa, ktorej bola daná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, po oboznámení sa s dôvodmi uvádzanými navrhovateľom zástupcovi navrhovateľa telefonicky, e-mailom a písomne oznámila, že k prejednávanej veci a k účastníkom konania nemá žiaden vzťah, ktorý by objektívne vzbudzoval pochybnosti o jej zaujatosti. Zároveň poukázala na to, že nie je dôvodný postup v zmysle § 15 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a ani § 12 ods. 1 O. s. p.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému odporcovi v konaní nepriznal náhradu trov, lebo tieto nevyčísľil.

V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Bol toho názoru, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O. s. p. a účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd I. stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Namietal, že pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením odporcu a toto mu bolo doručené až s rozsudkom vo veci samej. Súd vo veci neuskutočnil ústne pojednávanie a navrhovateľ nebol oboznámený s vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť sa vyjadriť.

V dôvodoch odvolania ďalej uviedol, že podal súdu návrh na zrušenie pojednávania, okresný súd mal postupovať podľa § 15 O. s. p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu a ten podľa § 12 O. s. p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu. Bez vydania akéhokoľvek rozhodnutia bola možnosť jeho obrany voči prejednaniu veci pred zákonným sudcom odňatá a celkom zmarená. Navrhovateľ teda riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ s poukazom na ust. § 15 O. s. p. ďalej v dôvodoch odvolania uviedol, že texte návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tomto smere poukázal na názor v právne a skutkovo zhodnej veci vyslovených Krajským súdom v Trnave, napr. v rozhodnutí zo dňa 17. 10. 2012 sp. zn. 11NcC/46/2012, v ktorej boli vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Dunajská Streda a vec navrhovateľa bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. Rovnako rozhodli v skutkovo a právne rovnakých veciach navrhovateľa aj Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal i skutočnosť, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia.

V závere odvolania uviedol, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení napadnutého rozsudku prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a podľa § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietku navrhovateľa, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu zistil, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 19. 04. 2013, keď navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 15. 04. 2013 požiadal o zrušenie pojednávania ktorú žiadosť okresný súd správne vyhodnotil ako nedôvodnú. Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci. Vyjadrenie odporcu bolo doručené navrhovateľovi dňa 18. 04. 2013 a pokiaľ by sa bol dostavil na pojednávanie mal možnosť zaujať stanovisko k podanému vyjadreniu.

Námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť považoval odvolací súd za nedôvodnú. Okresný súd uznesením č. k. 7C/96/2012-15 zo dňa 11. 10. 2012 vyzval navrhovateľa, aby sa vyjadril, či vznáša námietku zaujatosti. Navrhovateľ podaním zo dňa 26. 10. 2012 oznámil súdu, že v danej veci nepodal námietku zaujatosti. Navyše zákonná sudkyňa, ktorej vec bola pridelená na konanie a rozhodnutie oznámila k obsahu návrhu navrhovateľovi, že k prejednávanej veci a účastníkom konania nemá žiaden vzťah, ktorý by mohol vzbudiť pochybnosti o jej zaujatosti. Svojou rozhodovacou činnosťou sa nepodieľala na rozhodnutí súvisiacom s nárokom žalobcu. Skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu na ktorom vykonáva funkciu sudcu nie je bez ďalšieho objektívne spôsobilá vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti. S týmto vyjadrením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Námietka navrhovateľa, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nie je dôvodná, nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozsudku takéto konštatovanie okresného súdu nevyplýva.

S prihliadnutím na uvedené napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny bol odvolacím súdom potvrdený.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.